

Inspektøren ved Frederiks Hospital og Fødsels- og Plejestiftelsen og har disse Myndigheders fulde Tilslutning“.

Dermed mener jeg maa Rigsdagen, altsaa ogsaa det høje Ting, berolige sig, det er fyldestgørende. Og naar nu Lovforslaget er bleven lidt ændret i § 1, saaledes at Ministeren faar noget større Frihed med Hensyn til, hvilke Institutter han vil placere paa det disponible Areal, saa har det vist nok, som den højtærede Minister bemærkede, ikke megen praktisk Betydning, der bliver ikke let Spørgsmaal om meget mere eller synderlig mere. Men den højtærede Minister kan jo i og for sig ikke have noget imod at have noget friere Hænder, og jeg finder heller ikke, at der er Grund for dette Ting til ikke at tiltræde Forslagets § 1, saaledes som den nu foreligger vedtagen, der kan ikke derved ske noget, som kan være til Skade for Sagen.

Med Hensyn til det Punkt, som den anden Paragraf omhandler, Tilvejebringelsen af Midlerne, er Princippet deri det, at det sker ved Opspising af Fonds, og dette kan jo altid betragtes som en betænkelig Sag. For saa vidt det er Hospitalets Formue, som anvendes dertil, bliver det et Regnespørgsmaal, om man er bedre tjent med saaledes at faa forøgede, aarlige Driftsudgifter for Statskassen, medens man lader Hospitalets Formue afholde Bygningsudgifterne — end med at bevare Hospitalets Formue, betale Bygningsudgifterne umiddelbart af Statskassen og saa til Gengæld slippe med et ringere aarligt Driftstilskud. Naar altsaa de finansministerielle Betragtninger ikke have noget imod den Løsning, der finder Sted ved Lovforslaget, synes det mig heller ikke, at dette Ting kan have væsentligt at indvende derimod. — Den anden Del af Midlerne skal tilvejebringes foruden ved Laan under Statens Garanti — de optages af Hospitalet, idet man tænker, at de kunne komme ind igen ved Salg af Grundene — ved, at der ydes 2 Mill. Kr. af Kommunitetet. Det er i og for sig betænkeligt, thi at anvende en saa stor Del af Kommunitetets Kapitalformue ligger uden for Kommunitetets fundatsmæssige Formaal. Selv om der her er Tale om et Hospital, der skal anvendes i Undervisningens Tjeneste, og ligeledes om Institutter, som umiddelbart tjene Undervisningen, er det i og for sig ikke det, som er Kommunitetets Formaal. Jeg vilde have endnu større Betænkelighed derved, naar ikke Forholdet var det, at Opfyldelsen af det normale og blivende

Øjemed, som Kommunitetet har, ikke nu medtager hele Kommunitetets aarlige Indtægt, men at der af denne er et aarligt Overskud, som er opsamlet for en Del Aar og vel omtrent kan andrage de 2 Mill., saa at man altsaa tør regne med, at selv efter at de ere fragaaede Kapitalen, vil der være en saa stor Kapital tilbage, at Kommunitetets normale Bestemmelse fuldt ud kan fyldestgøres. Jeg antager — det er mig for Resten ubekendt — at det er denne Betragtning, som har ledet Konsistorium til at gøre denne Indrømmelse, og naar altsaa de rette vedkommende, som have at varetage Kommunitetets Interesser og værne om dem, ikke have haft Betænkelighed derved, vil ogsaa jeg for mit Vedkommende finde mig opfordret til at lade Betænkelighederne fare og stole paa, at der dog maaske endnu vil blive et saadant aarligt Overskud af Kommunitetets tilbageværende Formue, at denne efterhaanden, om end efter en længere Aarrække, kan genvinde det tabte Beløb. Jeg forudsætter, at man saa ikke til andre Øjemed, som maaske ligge Kommunitets Formaal endnu fjernere, begærer tilsvarende eller lignende Beløb, og naturligvis ogsaa, at der ikke af Kommunitetets Midler bliver at tilskyde noget til den aarlige Drift, men at det bliver, som det hedder, en Statsudgift, som afholdes paa Finansloven. Jeg forstaar det ogsaa saaledes, at dette er Mening, naar det i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger omtales, at for de fire Institutters Vedkommende paaregnes de aarlige Driftsudgifter kun at ville stige med ca. 25,000 Kr. Jeg gaar ud fra, at det her kun er Mening at paaregne det sædvanlige med Hensyn til Universitetet og Kommunitetet, men at der ikke bliver Tale om nogen forøget Driftsudgift for Kommunitetet med Hensyn til Hospitalet. Under disse Omstændigheder mener jeg, at ogsaa denne vigtige Del af Lovforslaget kan og bør vedtages.

Der er jo med Hensyn til det finansielle Spørgsmaal tilvejebragt en mindre Formindskelse af den i Regeringens oprindelige Forslag beregnede Sum, en Formindskelse med i alt 234,000 Kr., som er tilvejebragt paa forskellige Maader. Mest betænkeligt herved forekommer mig dette at være — det andet har maaske ikke saa megen praktisk Betydning — at man ikke længere vil have Apotek paa Hospitalets Grund, men erstatter det med en Dispensationsanstalt, som altsaa ikke har nogen Kundekreds uden for Hospitalet. En saadan Ordning kan naturligvis træffes. Det,